

Kâfirler, Allah'ı ne zaman bilirler?

**İstanbul'dan "T&K" rumuzlu okuyucumuz:
"Kâfirler âhirette 'Rabb'in' diyorlar. Acaba Rabb'i
tanımadıklarından mı, yoksa Allah onların
'Rabb'im' demesini istemediği için mi?"**

İnkâr veya îmânla imtihan olduğumuz yer dünyâdır. Âhiret ise yakîn, yani kesin bilgi yeridir. Orada inkâr etmek ne mümkün? "Sur üflendiği zaman kabirlerinden Rab'lerine doğru koşarak çıkarlar. 'Vah hâlimize! Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı? Bu, Rahmân'ın vaadinden başka bir şey değildir! Meğer Peygamberler doğru söylemişler!' derler." 1

Dünyada inanmış olsun, olmasın; âhirette herkes Rabb'ini bilecek, Rabb'i ile konuşacak ve dünyadaki gafletine milyonlar defa pişman olacak! Rabb-i Rahîm ile konuşurken hitap cümlesi hiç şüphesiz, kişinin içinde bulunduğu psikolojiyi yansıtacaktır.

Cenâb-ı Hakk'a "Rabb'im!", "Rabb'imiz!", "Rabb'in!" tarzında, muhtelif sîgalarla hitap biçimlerine gelince; "Rabb'in" kelâmının kâfirlerin mahcûbiyetlerini, utançlarını, azap psikolojilerini, pişmanlıklarını ve çâresizliklerini yansıtıyor oluşu doğrudur. Fakat kâfirler her zaman "Rabb'in" demiyorlar; bazen "Rabb'im!" veya "Rabb'imiz!" dedikleri de vâki oluyor.

Meselâ Zuhuf Sûresinde geçen bir Cehennem mülâkâtı şöyledir: "Doğrusu mücrimler, temelli kalacakları Cehennem azâbı içindedirler. Azâba hiç ara verilmez! Onlar orada tamâmen umutsuzdurlar! Biz onlara zulmetmedik; ama onlar zâlim kimselerdi! Şöyle yalvarırlar: 'Ey Mâlik! Rabb'in hiç değilse canımızı alsın!' (Nöbetçi Mâlik): 'Siz böyle kalacaksınız' der." 2

Kur'ân, bir kısım insanların ölüm anı yakarışlarını şu ifâdelerle yansıtır: "Ölüm gelmezden önce, size verdiğimiz rızıklardan sarf edin. Birinize ölüm geldiğinde, 'Rabb'im! Beni yakın bir süreye kadar ertelesen de, sadaka versem, salihlerden olsam!' der. Bir canın eceli gelip çatinca, Allah onu aslâ geri almaz. Allah yaptıklarınızdan haberdârdır." 3

Putperestlerin çâresizlik içinde söyledikleri şu yalana ne demeli?

* "Bir gün hepsini toplarız. Sonra puta tapanlara, 'İddiâ ettiğiniz ortaklarınız nerede?' deriz. Sonra, 'Rabb'imiz! Vallahi biz puta tapanlardan değildik!' demekten

başka çâre bulamazlar. Kendilerine karşı nasıl yalan söylediklerine bak! Uydurdukları putlar da onlardan uzaklaştı.” 4 “Ateşin kenarında durduklarında, ‘Keşke dünyaya tekrar döndürülseydik! Keşke Rabb’imizin âyetlerini yalanlamasaydık! Keşke inananlardan olsaydık!’ dediklerini bir görsen! Hayır! Daha önce gizledikleri onlara göründü. Eğer geri döndürülseler yine kendilerine yasak edilen şeylere dönerler. Doğrusu onlar yalancıdırlar. ‘Hayat ancak bu dünyadakinden ibârettir. Biz dirilecek değiliz!’ demişlerdi. Onları, Rab’lerinin huzuruna çıkarıldıkları zaman bir görsen! Allah: ‘Bu gerçek değil mi?’ der. Onlar: ‘Evet! Rabb’imiz hakkı için gerçektir!’ derler. Allah da: ‘Öyleyse, inkâr etmenizden ötürü azâbı tadın!’ der. Allah’a kavuşmayı yalanlayanlar doğrusu kaybedenlerdir...” 5

* “Allah: ‘Sizden önce geçmiş cin ve insan ümmetleriyle berâber ateşe girin!’ der. Her ümmet girdikçe, kendi yoldaşına lânet eder. Hepsi birbiri ardından Cehennemde toplanınca, sonrakiler öncekiler için: ‘Rabb’imiz! Bizi saptıranlar işte bunlardır! Onlara ateş azabını kat kat ver!’ derler. Allah: ‘Hepsinin azâbı kat kattır! Ama bilmezsiniz!’ der.” 6

* “Zulmedenler azâb görürlerken azâpları hafifletilmez de, geciktirilmez de! Allah’a ortak koşanlar, koştukları ortakları gördüklerinde: ‘Rabb’imiz! Seni bırakıp yalvardığımız ortaklarımız bunlardır!’ derler. Koştukları ortaklar, onlara: ‘Doğrusu siz yalancısınız!’ diye söz atarlar. Onlar o gün Allah’ın hükmüne teslim olurlar. Uydurdukları şeylerse onlardan uzaklaşırlar.” 7

Âyetler bu minval üzere devam etmektedir. Demek Rabb-i Rahîm, kullarının Kendi Zât-ı Muallâsına, “Rabb’im” demelerini elbet ister. Orada kâfirler de Rab’lerini tanırlar. Ama dünya artık çok gerilerde kalmıştır. Kâfirler ağır psikolojik ve fizyolojik perişanlık içinde ne dediklerinin farkındalar mı ki?

“Rabb’imiz! Bize dünyada iyilik ver, âhirette de iyilik ver! Bizi Cehennem azâbından koru!” 8 Âmin.

Dipnotlar:

- 1- Yâsîn Sûresi, 36/51, 52.
- 2- Zuhruf Sûresi, 43/77.
- 3- Münâfikûn Sûresi, 63/10, 11.
- 4- En’âm Sûresi, 6/22, 23, 24.
- 5- En’âm Sûresi, 6/27, 28, 29, 30, 31.
- 6- A’râf Sûresi, 7/38.
- 7- Nahl Sûresi, 16/85, 86.
- 8- Bakara Sûresi, 2/201.